
Presentació

Xavier Godas

Aquest número de la Revista Catalana de Sociologia que teniu a les mans, és un número especial. I ho és, no només perquè no forma part de la tirada habitual d'aquesta revista, sinó perquè el seu contingut respon a una part dels resultats d'un fet sense precedents en el món de les Ciències Socials en el nostre país. Estem parlant de la celebració del 1er Congrés Català de Joves Sociòlegs i Sociòlogues, que els dies 15 i 16 de desembre de 2000 va aplegar a més de 500 estudiants i joves llicenciats en Sociologia a la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Barcelona. Sota el lema Estudis, recerca i treball, el congrés va aplegar el major nombre absolut de participants en una fita d'aquestes característiques a Catalunya.

En aquesta revista podeu llegir una selecció d'onze ponències de les més de vuitanta que es van llegir al Congrés a més, de les reflexions més importants que va suscitar una de les seves taules rodones, la titulada La Sociologia en el mercat de treball.

Però abans de que pugueu llegir les ponències i reflexions, deixeu-nos aprofitar aquest espai introductori per a fer-vos cinc cèntims sobre com va anar el 1er Congrés i sobre quines són les seves perspectives de continuïtat.

Els objectius del primer Congrés eren trametre informació sobre l'estat de la recerca i el treball en l'àmbit de la Sociologia i incentivar l'associacionisme en la mateixa disciplina. Al mateix temps el Congrés va ser una oportunitat única per a que els joves sociòlegs catalans participin com a protagonistes directes en l'organització i realització d'un Congrés, format de trobada sovint de difícil accés per a les noves generacions.

El Congrés es va organitzar en la seva vessant científica en sis àrees de treball, on els estudiants i joves llicenciats podien presentar ponències i comunicacions. Per altra banda, tres sessions plenàries tractaven els temes de la recerca, el món del treball i l'associacionisme en la nostra disciplina.

La taula rodona sobre recerca serví per fer una fotografia de la

recerca que es fa al nostre país tant des de la universitat, com des de l'àmbit privat. D'aquesta taula van sorgir elements de discussió força importants: el fet que investigar des de la sociologia no equival a dedicar-se a la recerca en l'àmbit acadèmic, però que les universitats haurien de garantir el desenvolupament d'una recerca bàsica no mediatitzada pel mercat; que es imprescindible avaluar la qualitat de les recerques de manera pública; que es de justícia donar importància i relleu al treball efectuat en condicions de beca, tot evitant al màxim la precarietat dels becaris i les becàries.

La segona taula, de la qual en trobareu un article en aquesta mateixa revista, titulada *La sociologia en el món del treball*, va suposar un excel·lent exercici de discussió sobre la nostra professió. S'abastaren els diversos escenaris que un sociòleg o sociòloga pot afrontar en aquest camp, des de la mateixa universitat, a la empresa privada, passant per les entitats no lucratives i la possibilitat de fer-se autònom. Cal destacar que malgrat la llista de greuges sobre la nostra situació laboral tals com la precarietat, la incertesa o el persistent desconeixement social de la nostra disciplina, van sorgir reflexions sobre elements positius de cara al futur. El fet que la Sociologia sigui encara prou desconeguda en el món laboral insta a les noves generacions a fer servir la creativitat. A més, la base generalista de la nostra disciplina li ofereix una bona capacitat de maniobra per adaptar-se a les demandes canviants del mercat del treball. Finalment es va apuntar la necessitat que els plans d'estudis considerin amb més deteniment la realitat exterior a la universitat, així com incentivin l'estudiant a exportar la manera de fer sociològica més enllà de la recerca bàsica, que a més i més àmbits de la vida social, cultural, política o econòmica es pugui treballar de sociòleg.

El Congrés va finalitzar amb una assemblea general sobre la situació de l'associacionisme en Sociologia, de la qual van sorgir una sèrie d'objectius generals, que en certa manera ja s'estan acomplint en l'actualitat. En primer lloc, articular un espai de treball comú entre els i les estudiants de llicenciatura i doctorat de la UB i de la UAB; en segon, intervenir activament en l'associacionisme exterior a la universitat, a través de l'Associació Catalana de Sociologia i del Col·legi de Llicenciats en Ciències Polítiques i Sociologia; finalment, sistematitzar la convocatòria de congressos de joves sociòlegs i sociòlogues cada dos anys, tenint com a àmbit territorial de referència els Països Catalans.